

Άπαντας πλανήτης

Πώς αισθάνεσαι ως ταξιδιώτης στην Αυστραλία έπειτα από μίνες στην Ασία; Σαν να ήρθες σε άλλο πλανήτη...



ΑΚΗΣ ΤΕΜΠΕΡΙΔΗΣ Α.Τ., ΒΟΥΓΑ ΝΕΤΟΥ —

ΣΗΜΕΡΑ κάναμε 430 χλμ. μέχρι το Τζέραλντον, στο Μίντουεστ της Αυστραλίας. Περάσαμε από τα περιβόπτα Pinnacles, ένα κομμάτι ερήμου δίπλα στον ωκεανό, με παράξενους σχηματισμούς από ασβεστόλιθο. Σε όλη τη διαδρομή συναντήσαμε τέσσερα χωριά και το πολύ είκοσιαυτοκίνητα. Το ταξίδι είναι μοναχικό εδώ. Μοναχικό και μακρύ. Έχουμε κάνει σχεδόν 2.000 χλμ. στον οιδιόδυτικό άκρο της χώρας, κι όμως η κουκίδα μας ίστοπου έχει μετακινθεί στο GPS. Το σήγουρο είναι ότι θα χρειαστούμε τουλάχιστον 15.000 χλμ. μέχρι να φτάσουμε στο Σίντνεϊ. Είμαστε μόλις δύο εβδομάδες εδώ, παρ' όλα αυτά έχουμε καταλάβει αρκετά για την Αυστραλία. Μια αποικία με ιστορία δύο αιώνων είναι ανοιχτό βιβλίο, βλέπετε.

Κι εμείς μόλις αρχίζουμε να το ξεφυλλίζουμε...

01. Καθημερινότητα στο Kings Park του Περθ, με θέα τον ποταμό Σουάν και το εμπορικό κέντρο.
 02. Χαρακτηριστικό drive-thruogh καφέ στο Άλμπανι. Στην Αυστραλία όλα τα φαστ φουντ και τα περισσότερα BWS (Beer, Wine, Spirits) μαγαζιά σερβίρουν χωρίς να βγεις από το αυτοκίνητο.
 03. Οι Αυστραλοί πίνουν πολύ, όμως ποιος τολμάει να οδηγήσει μετά μετάσα από τέσσες από τέσσες;

Λευκός πλανήτης

«Βλέπω λευκές φάτσες παντού, και τους περνά για τουρίστες» μου είπε η Βούλα στην παρθενική μας βόλτα στο Περθ. Το πρώτο που έπρεπε να συνηθίσουμε ήταν οι φυσιογνωμίες. Οι ντόπιοι εδώ είναι ξανθοί στην πλειονότητά τους, με δέρμα κατάλευκο ή κατακόκκινο, από το δυνατό ήλιο. Οι Αβορίγινες, οι γηγενείς Αυστραλοί, αποτελούν μειονότητα - αν είναι δυνατό! Μετά, έπρεπε να λειτουργούμε με ωράρια. Πού είναι οι ανοικτές μέχρι τα μεσάνυχτα αγορές της Ασίας; Εδώ στις 5 το απόγευμα όλα ερημώνουν. Εκτός από τις μπιραρίες, φυσικά, που τις τιμούν σε καθημερινή βάση οι Αυστραλοί. Το μεγαλύτερο σοκ, όμως, για εμάς ήταν το κόστος ζωής, που από την Κουάλα Λουμπούρ στο Περθ μονομάχα τετραπλασιάστηκε. Εκεί που κοιμόμασταν αξιοπρεπώς με 6-10 ευρώ και τρώγαμε με 4, ξαφνικά πληρώσαμε 35 ευρώ για το άθλιο χόστελ Globe, όπου κοιμηθήκαμε σε κοιτώνα, αναγκαστικά με άλλους ζόνους. «Θα πρέπει να δώσουμε μεγάλη μάχη για να μη φάμε όλα μας τα λεφτά» λέγαμε ο ένας στον άλλον τις πρώτες μέρες, και δε βλέπαμε την ώρα που θα έβγαινε το αυτοκίνητο από το τελωνείο, ώστε να έχουμε τουλάχιστον το «σπίτι» μας.

Οι πρώτες πέντε ημέρες στο Περθ μάς βρήκαν στο πεντακάθαρο Exclusive Backpackers, που το έχει μια οικογένεια από την Κρήτη. Τους γνωρίσαμε τυχαία, ψάχνοντας για φθηνό και καλό κατάλυμα. Γρήγορα μάθαμε ότι τους Έλληνες έστησαν συναντάς παντού στην Αυστραλία. Δέκα χιλιάδες ζουν μόνο στο Περθ. Την πρώτη εβδομάδα μάθαμε καλά το Transperth, το εκπληκτικό τρένο που συνδέει το Περθ με τις γύρω πόλεις. Αγαπημένο στέκι μας το Φρεμάντλ, με το παραδοσιακό κέντρο και τα στιλάτα καφέ και εστιατόρια. Η περιπέτεια των ημερών ήταν να καθαρίζουμε με την αυστραλιανή γραφειοκρατία, για να μπορέσουμε να βγάλουμε στο δρόμο το Discovery...

Read the fucking manual!

Η Αυστραλία είναι ίσως το πιο σύγχωρεί παρατυπίες, πόσο μάλλον την παρανομία. Το σύστημα δε μας συγχωρεί παρατυπίες, πόσο μάλλον την παρανομία. Αυτό μπορεί να σε εξοργίσει ή να σε κάνει ευτυχισμένο - ανάλογα με τη σκοπιά από την οποία βλέπεις τα πράγματα. Ο κρατικός μηχανισμός προάγει την τάξη και την ασφάλεια με ξεκάθαρους νόμους, όμως δοηγεί τους ανθρώπους σε αποζένωση, ανόλισε αποχαύνωση. Σε πειράζει κάποιος; Δεν μπαίνεις στη διαδικασίαν τα βρεις μαζί του. Απλώς φωνάζεις την αστυνομία, ξέροντας ότι θα κάνει καλά τη δουλειά της.

Έπειτα σοκ την πρώτη φορά που μπήκαμε στο τρένο. Ένας ανίσυχος πιπιρικάς έκανε θύρυβο με το σκείτιμπορντ. Τι ήθελε ο άμιορις; Μια -τρελή-, μάλλον γριά ήρθε και του το τραβήγιούσε από τα χέρια. Μια άλλη, πιο νέα, τον πέταξε έξω, δείχνοντάς του το κάποιο σήμα. Όταν ο μικρός ξαναμπήκε στο βαγόνι, κατέφθασαν επτά -ναι, επτά!- αστυνομικοί. Τον τράβηξαν έξω, τον κάθισαν κάτω και άρχισαν να τον ανακρίνουν. Οι πόρτες έκλεισαν και αναχώρησαν. Δεν έρωτα πατέγινε ο μικρός. Τον πήγαν σε κοινωνική λειτουργία; Του έκαναν μήνυση; Τον έστειλαν σε άσυλο; Παιδί ήταν και έπαιζε, γαμώτι!

Μέρα με τη μέρα άρχισα να απολαμβάνω τις απαγορευτικές πινακίδες που βρίσκονται παντού. Μία έλεγε χαρακτηριστικά μέσα στην ερημιά: No polluting, no camping, no fishing, no hunting, no offroad vehicles! Πήγα και την κατούρωσα... Δεν έγραφε πουθενά ότι απαγορεύεται! Ένα όπλο αυτοάμυνας του συστήματος -πέρα από τις κάμερες παντού- είναι οι πινακίδες που συνιστούν στον πολίτη να καλεί τις αρχές, όταν εντοπίζει παραβατική συμπεριφορά. Στην Αυστραλία αυτό είναι κοινωνική ευθύνη. Συγχωρίστε μας, αλλά εμείς αυτό το λέμε χαφιδισμό. Οι Αυστραλοί έχουν κάνει φιλότιμες προσπάθειες να φτιάξουν το τέλειο κράτος, όμως και αυτό φαίνεται να μπάζει νερά. Δεν είναι τυχαίο ότι οι περισσότεροι ανθρωποί που συναντάς αργά το βράδυ τρικλίζουν από το μεθύσι. Χώρια οι άστεγοι αιλκοολικοί -Αβορίγινες και μη-τους οποίους φθονούν, τουλάχιστον στο Περθ. Όταν ζεις σε μια τόσο «πολιτικά ορθή» κοινωνία, δεν μπορεί, κάπου θα ξεσπάσεις...



“ Η Αυστραλία είναι ίσως το πιο σύνομούμενο κράτος του κόσμου. Το σύστημα δε συγχωρεί παρατυπίες, πόσο μάλλον την παρανομία. Αυτό μπορεί να σε εξοργίσει ή να σε κάνει ευτυχισμένο. ”



THE WORLD OFFROAD

ΔΥΤΙΚΗ
ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ



WO



Όσο για εμάς, που προερχόμασταν από όχι και τόσο «έλειες» κοινωνίες; Στην Αυστραλία έραμε ότι έπρεπε να ξεχάσουμε τις παρασπονδίες της Αφρικής (όπου σε κάποιες χώρες μπήκαμε με πλαστό πολύπυρχο) ή της Ινδίας (όπου ο δηγούμενος χωρίς ασφάλεια). Η μεγάλη μας αγωνία ήταν να καραντίνα -ο φόβος και ο τρόμος κάθε ταξιδιώτη. Παρ' ότι καθαρίζαμε για μέρες το αυτοκίνητο στη Μαλαισία, ήμασταν σίγουροι ότι δε θα το περνούσαν. Παρουσιαστήκαμε, μάλιστα, ως τηλεοπτικό συνεργείο στην πιπερεία, μήπως ήταν λίγο πιο ελαστικοί μαζί μας. Καμία σχέση. Οι δύο φίλικότατοι, κατά τα άλλα, ελεγκτές του AQIS, με το που μπήκαν από κάτω και βρήκαν την πρώτη υποψία χώματος βαθιά μέσα στο πλαίσιο (!), μας έστειλαν για ακόμα ένα πλύσιμο. 290 ευρώ μας κόστισε η όλη ιστορία, αλλά την επόμενη μέρα ο ίδιος ο διευθυντής της καραντίνας του Περθ, αφού έχουμε μέχρι και τις σόλες των παπούτσιών μας από υπολείμματα λάσπης, μας έδωσε το «ΟΚ». «Συγχαρητήρια. Το αυτοκίνητό σας ήταν από το πιο καθαρά που έχουμε δει!» μας είπε. Ευχαριστούμε πολύ, αλλά μας προκύψτε λίγο ακριβού...»

Μετά έπρεπε να βγάλουμε ασφάλεια. Στην Αυστραλία η βασική ασφάλιση «για τρίτους» είναι μέριμνα του κράτους. Για να την εκδώσουν σε ένα ένοι αυτοκίνητο που μπαίνει στη χώρα με πολύπυρχο, πρέπει αυτό να περάσει από τεχνικό έλεγχο. Πολύ σωστό! Πήγαμε, λοιπόν, και για αυστραλιανό KTEO. Παρασκευή μεσημέρι, αλλά η ουρά έφτανε μέχρι το δρόμο. Μας έδωσαν προσωρινή άδεια για το σαββατοκύριακο, κι εμείς δε χάσαμε στην πρώτη μέρα την προσωρινή διάσταση (245/75-17). Μας πρότειναν να φορέσουμε μία εξάδα 265/70-17 (φαρδύτερα, αλλά με ανάλογο ύψος), με τιμή 180 ευρώ το καθένα. Συλλογίζομενο το κόστος (εκτός μπάτζετ αυτόν το μόνα...), αναβάθμισε την αλληλή των αστρομπων All Terrain για την ανατολική ακτή. Οι Αυστραλοί της BF Goodrich μάς είπαν, πάντως, ότι με τα μπροστινά μπορούμε να κάνουμε τουλάχιστον 10.000-15.000 χλμ. ακόμα!

Πάω στο Περθ, το αναγκαστικό φλερτ με την αυστραλιανή γραφειοκρατία συνεχίστηκε.

Ξημερώματα Δευτέρας στην ουρά για να περάσουμε από... KTEO.

Όπως... Ελλάδα! Περάσαμε επιτυχώς, αλλά ανακαλύψαμε ότι το πολύπυρχο έληγε. Και τώρα; Ευτυχώς, ο ζάρερφος Παντελής ερχόταν για να μας βρει στο Περθ.

Οι άνθρωποι στην ΕΠΑ-πάντα δίπλα μας- θα εξέδιδαν αμέσως ένα καινούργιο carné και την επόμενη μέρα θα το είχαμε στα χέρια μας.

Με το αυτοκόλλητο της ασφάλειας στο παρμπρίζ, επιτέλους, οδηγούμε νόμιμα στην Αυστραλία. Έτσι, παίρνουμε μια βαθιά ανάσα κι ένα γιγάντιο οικό άλατα, φορτώνουμε το GPS με το χάρτη Tracks4Australia, και ξεκινάμε το μεγάλο down under οδοιπορικό μας. Με ένα δέος για τα χιλιόμετρα που έχουμε μπροστά μας. Απότο Περθ στο Τζέραλντον, από εκεί στο Σαρκ Μπέ (το δυτικότερο άκρο της Αυστραλίας), και μετά στο εθνικό πάρκο Καρπζίνι, για να μπούμε βαθιά στο outback, να γνωρίσουμε τους άγριους Αβορίγινες και να φτάσουμε στο Άλις Σπρινγκς. Και από εκεί; Σπαζοκεφαλιά το ποιο δρόμονα ακολουθήσεις; Εμείς λέμε για Κουίνσλαντ μέσα από τη διαβόπτη έρημο Σίμσον, και από εκεί... βλέπουμε πώς πάμε προς Σίντνεϊ και Μελβούρνη. Τον επόμενο μίνα θα ξέρετε ανέχουμε βρειτηνάκρη και ανέχουμε φτάσει στην άλλη άκρη της αχανούς χώρας... A.T.



ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ DISCOVERY

ΕΝΔΕΙΞΗ ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΗΤΗ: 105.568

ΧΛΜ. ΤΑΞΙΔΙΟΥ: 96.568

ΧΛΜ. ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ: 2.785

ΛΙΤΡΑ NTIZEΛ: 357

ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ: 12,8 ΛΙΤΡΑ/100 ΧΛΜ.

Σε φάση στρωσίματος είναι ακόμη το αυτοκίνητο, που πλειούργει, φυσικά, σαν καινούργιο. Το μοναδικό πρόβλημα που παρουσιάστηκε μετά την αντικατάσταση του κινητήρα ήταν η εμπλοκή του μπανισμού κλειδωριάς της πόρτας του οδηγού, με αποτέλεσμα να ανοιγοκλείνει μόνο από το κλειδί. Επισκεφτήκαμε τη Land Rover Southern στη Περθ και ζητήσαμε να μας την αλλάξουμε υπό καθεστώς εγγύησης, παρ' ότι έχουμε ξεπεράσει το όριο των 100.000 χλμ. Έπειτα από συνενόποτη με την LR Αυστραλίας, η αντικατάσταση του μπανισμού έγινε δωρεάν, κι έτσι γιτώσαμε 300 δολάρια Αυστραλίας. Στη Περθ ξέραμε για ένα zευγάρι BF Goodrich να τα βάλουν ψευδέμπροστά (τα παιλιά έχουν κάνει 40.000 χλμ!), όμως δεν καταφέραμε να τα βρούμε στη συγκεκριμένη διάσταση (245/75-17). Μας πρότειναν να φορέσουμε μία εξάδα 265/70-17 (φαρδύτερα, αλλά με ανάλογο ύψος), με τιμή 180 ευρώ το καθένα. Συλλογίζομενο το κόστος (εκτός μπάτζετ αυτόν το μόνα...), αναβάθμισε την αλληλή των αστρομπων All Terrain για την ανατολική ακτή. Οι Αυστραλοί της BF Goodrich μάς είπαν, πάντως, ότι με τα μπροστινά μπορούμε να κάνουμε τουλάχιστον 10.000-15.000 χλμ. ακόμα!

Μια τρυφερή

δύση και σπάνια

εικόνα: Λευκοί

και Αβορίγινες

της Αυστραλίας

αγκαλιά!

FAQ

BIZA: ΔΙΠΕΑΝ ΣΤΟ WWW.NATIONALVISAS.COM.AU NTIZEΛ: 1,15-1,30 AUD INTEPNET: 3-6 AUD/OPA CARAVAN PARK: 22-31 AUD/2 ATOMA KΡΕΒΑΤΙ 25-30 AUD/ATOMO, ΔΩΜΑΤΙΟ: 75 AUD ΚΑΙ AND KAPTA SIM TELSTRA: 30 AUD ΚΕΜΠΙΛ/ΧΑΜΠΟΥΡΓΚΕΡ: 6-8 AUD ΜΕΤΡΟ ΠΕΡΦ-ΦΡΕΜΑΝΤΑ (20 XAM.): 3,5 AUD ΠΤΗΣΗ AIR ASIA ΚΟΥΑΛΑ ΛΟΥΜΠΙΟΥΡ-ΠΕΡΦ: 50-140 EUR ΙCED LATTE: 4 AUD ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ (ΠΛΑ 6 ΜΗΝΕΣ): 214 AUD

ΙΣΟΤΙΜΙΑ: 1 ΕΥΡΟ = 2 ΔΟΛΑΡΙΑ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ (AUD) |||||||

INFO: Δείτε πού βρισκόμαστε τώρα στο www.theworldoffroad.com



12/2/2009

Κουάλα Λουμπιόρ, 93.928 χλμ.:
50 πιμέρες μετά το κόλπημα της περιοχής Μπουκί Μπινιάνγκ πριν πάρουμε την πρωινή πτώση της Air Asia για Περθ.

13/2/2009

Κάμερον Χάιλαντς, 94.156 χλμ.:
Πάμε για στρώσιμο στο μόνο δροσερό προορισμό όπως της Μαλαισίας.

14/2/2009

Νησί Πανγκόρ, 94.332 χλμ.:
Η δοκιμή συνεχίζεται στο προσφιλές θέρετρο των κατοίκων της Κουάλα Λουμπιόρ.

15/2/2009

Πορτ Κλάνγκ, 94.703 χλμ.:
Έπειτα από έξονυχιστό πλύσιμο -ένωψε καραντίνας-, βάζουμε το προσφιλές θέρετρο των κατοίκων της Κουάλα Λουμπιόρ.

16/2/2009

Μέρανγκ, 95.000 χλμ.:
Μένουμε στον ζενώνα μιας ακολής ιστοπλοΐας, στην οποία εργάζεται στην Γουίνη, η Μαλαισιανή φίλη μας.

17/2/2009

Το Φορτ, 95.282 χλμ.:
Κατασκηνώνουμε στη παρακαλό κάμπινγκ, όπου μας επισκέπτονται πέντε καγκουρό το βράδυ.

18/2/2009

Πέρθ, 95.767 χλμ.:
Πηγαίνουμε στο Άλμπανι και επιστρέφουμε στο Περθ, όπου όλα τα κάμπινγκ είναι γεμάτα. Κατασκηνώνουμε στο πάρκινγκ αθλητικού κέντρου. Η σταυρούμενη ασβεστολιθικός σχηματισμός στην κατακίρηνη άμμο. Στο Sunset Beach Park γράφουμε αυτές τις γραμμές και χαράζουμε τη διαδρομή μας προς το Άλις Σπρινγκς.

19/2/2009

Φρεμάντλ, 95.842 χλμ.:
Κατασκηνώνουμε στο κάμπινγκ Village. Το Discovery περνά επιτυχώς από τεχνικό έλεγχο, όπου γωρίζουμε έναν Ελληνα ταξιδιώτη, τον Απόστολο Τσιριγάτη.



28/2/2009

Μπόνγκερι, 94.933 χλμ.:
Η καραντίνα δίνει το «ΟΚ», και βγαίνουμε για πρώτη φορά στους δρόμους της Αυστραλίας. Κατασκηνώνουμε επιύθεμα στην προστατευμένη κεραστόποιο Μπελβετέρινη.

29/2/2009

Φρεμάντλ, 95.927 χλμ.:
Υποδεχόμαστε τον ξάρδερφο του Α.Τ. Πανεπλή Τζερσεβέλη, για να διασκίσουμε πάρετον Αυστραλία.

10/3/2009

Φρεμάντλ, 95.927 χλμ.:
Υποδεχόμαστε τον ξάρδερφο του Α.Τ. Πανεπλή Τζερσεβέλη, για να διασκίσουμε πάρετον Αυστραλία.

11/3/2009

Ρέγκαν Φορτ, 96.140 χλμ.:
Ασφαλίζουμε το αυτοκίνητο, επισκευάζουμε την κινητήρα και ξεκινάμε για τη βορειοδυτική Αυστραλία. Διανυκτερεύουμε σε παρακαλό κά